

IX

K. B. var undervisningsminister i J. O. Krags regering 1964–68 og udenrigsminister i Krags og Anker Jørgensens regeringer 1971–73 og 1975–78, da han efter eget ønske afgik som udenrigsminister. Den 3. oktober 1978 valgtes han til formand for folketinget – en post, som han beklædte, indtil han i december 1981 forlod folketinget.

På alle poster, som K. B. har beklædt, har han i kraft af sin intelligens, sit overblik og sit stærke engagement i samfundets problemer opnået betydelige resultater. K. B. havde holdning og udsyn i sit arbejde.

Som undervisningsminister lå det ham på sinde at bryde klasse mønsteret i uddannelsen.

Som udenrigsminister gennem en lang periode var han særdeles aktiv og knyttede væsentlige internationale kontakter. Han var i udpræget grad tilhænger af et bredt og konstruktivt samarbejde mellem naboerne i Europa, og for ham var Danmarks deltagelse i EF en afgørende historisk forpligtelse, som han så i et videre perspektiv – både i relation til udviklingslandene og som en vigtig faktor i bestræbelserne for at fremme afspændingen og dermed en fredelig udvikling i verden. Også i dette lys så han Danmarks deltagelse i samarbejdet inden for NATO. Danmarks medlemskab af NATO var for ham nødvendigt og helt naturligt. Hans undertiden skarpt formulerede udtalelser på dette for ham selvfølgelige grundlag gav ofte anledning til debat.

I folketinget var K. B. en sikker, vidende og vel forberedt debattør. Hans ivrighed i debatterne kunne undertiden give sig udtryk i skarpe udtalelser – ofte krydret med et elegant og sarkastisk vid – men bag alt hans virke lå hans dybe respekt for og tro på folkestyrets værdier.